

VI

БУКУРЕШКИТЕ БЪЛГАРЕ И РАКОВСКИ.

Разнесе се гласъ, че ромънскиятъ князь Куза е изгоненъ и че Турция протестира и иска да мине съ своята войска въ Ромъния. Това произшествие ма накара да помисла по-енергически за своето поробено отечество и да гледамъ да са възползувамъ отъ обстоятелствата. Извадихъ си пашпортъ за Ромъния, че ужъ отивамъ да купувамъ семена за градинарски работи. И така, азъ пристигнахъ въ Букурещъ на 22. Маия 1866 година. Най-напредъ азъ отидохъ да са вида съ Раковски и да са посжвѣтувамъ съ него какво да права и какъ да работа. Трѣба да ви кажа и това, че въ онова време само Раковски работеше явно по Букурещъ за бжлгарете, т. е. само той работеше за бжлгарските интереси. Раковски ма прие твжрде братски и съ голѣма радостъ. Когато захванахме да са разговаряме за нашите домашни работи и за освобождението на нашето отечество, то Раковски ми каза, че ромънскиятъ министръ Братияно дохожда въ при него и попиталъ го може ли той да събере самоволници и да помага на Ромъния, ако турците преминатъ презъ Дунавътъ. Раковски отговорилъ: »Дайте ми нужните потрѣби и азъ съмъ готовъ да събера за десетъ деня около 5,000 бжлгаре, съ които да направа чудеса.« Когато Братияно са вжрналъ дома си, то промѣнилъ своите планове. Разказаха, че той рѣкалъ на едно лице така: »Ако дадеме на Раковски срѣдства, то той може да ги употрѣби за